

Synod Information

1 2021

Epifania – också i
pandemi.

* Beträktelse: Att möta Jesus.	1
* Snart 60 bidrag från https://synoden.se/tankesmedja/	2
* Lokalt: Hälsning från västkusten.	2
* Internationellt: Estlands kyrka i nutid och historia.	4
* Hälsning från ordföranden.	5
* Oroliga tider och existentiella frågor, inför SYM21.	6
* Lär känna engelska vänstift och församlingar!	6
* Extra: Lina Sandell i Stockholm, del IIb (III).	7
* Uttalande: Svenska kyrkan 20 år under KO 2000.	7
* Var hittar jag vettig präst och gudstjänst?	8

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

- * Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.
- * Medlemsavgiften 2021 200:- (plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring ordf. Synodens stadgar se <https://synoden.se/stadgar.html>

Välkommen till Synodstämma i augusti 2021!

Efter högmässa kl 9.30/kl 11/ev. kl 12.30: Seminarium kl 13.

”Guds goda skapelse och psykisk ohälsa i pandemin: Nationella och lokala omständigheter på västkusten”

v.ordf inleder. Motioner senast tre veckor före. Medlem 20/21 får stämmans handlingar. Frågor om val av preses/råd förbereds isåfall av rådet, se §7. Anmäl intresset för att vara med. Den som önskar kan få en internetadress att gå in på - även möjligt via telefon.

info@synoden.se, ordf. Jonas Nilsson 072 931 83 42.

I det fall man överväger donationsgåvor och vill få klarhet i lämpliga specificeringar är man välkommen att höra av sig till arbetsutskottet

/Synodrådet, ev. Synodstämman.

Årets ekonomi omfattar f.n. ca 45.000.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Betraktelse: Att möta Jesus (Apg 9:1-22).

Att möta Jesus är omvälvande. För somliga har tron på Jesus funnits med hela livet, men vid särskilda tillfällen har det brunnit till alldeles extra, och tron har burit på ett alldeles särskilt sätt, för andra är det som för Paulus: Jesus drabbar en plötsligt!

För den som likt Paulus lämnar en stark övertygelse och ett sammanhang man varit starkt förknippad med - för att *i kontrast till detta* följa Jesus - kan det innebära att man får ta emot hårda slag från sin tidigare umgängeskrets. Det kan många som övergett kriminalitet och droger, för att följa Jesus vittna om. Det kan många som lämnar den tro som slakten eller stammen haft i samhället i generationer för att istället följa Kristus vittna om. Det kan också tonåringen i Sverige som trots det väldiga grupptricket i klassen, och kanske också oförstående föräldrar, valt att följa den tro på Kristus man fått upp ögonen för under konfirmationstiden, vittna om.

Oförstående blickar, kommentarer, i värsta fall våld och ute-slutande ur samhällsgemenskap, sociala sammanhang, kanske till och med sociala skyddsnet.

Men det är då det är viktigt att minnas att kristen tro är inget ensamprojekt. Som döpt kristen tillhör du Guds folk, Guds gemenskap. När Paulus blir omvänd, skickar Jesus honom direkt till kyrkans gemenskap, konkretiserad av Ananias.

Jesus har kallat oss alla in i sin kyrkas *gemenskap*. Märk väl att den gemenskapen är stark eftersom Jesus faktiskt säger att den som förföljer de kristna faktiskt förföljer honom. Så täta band knyter Jesus till oss i sin kyrka. Kyrkans gemenskap är därför viktig, och den får vi arbeta på. Det är en gemenskap som bärs av Jesus, som i sin kyrka kan ge oss sakramentens tröst, förlåtelse och uthållighet i kärleksfulla gärningar trots all kamp och alla omständigheter runt omkring.

Ananias är av förklarliga skäl tveksam till att ta emot Paulus i gemenskapen, men gör det ändå. Låt oss ha Ananias som förebild för våra sammanhang och vara öppna och generösa trots att vi kan vara tveksamma till att släppa in olika sorters besvärliga människor i våra olika sammanhang. För vi vet inte alltid vad Jesus har gjort i den människans liv, och vi har kanske kvar att upptäcka vilken roll Gud satt oss i för att låta andra möta Herren Kristus.

Berättelsen om Pauli omvändelse lär oss att ett möte med Jesus kan få oväntade följder, lär oss att aldrig ge upp hoppet om någon, lär oss hur kraftig trons seger är.

Kan Paulus, som var fylld av *mordlust* mot kristna, få möta Jesus och bli kristen, då finns det hopp för *alla*.

Därför är vi kallade att be för dem som förföljer oss.

När vi får utstå trons kamp, på olika sätt, då bjuder Kristus in oss till bön. Bön för oss själva, vår ork och kraft, men också bön för våra fiender.

Så får Jesus möjlighet att omsluta allt och när det sker kan också det oväntade hända. T.e.x. att den som är sist, utanför och utsatt, plötsligt blir först. T.ex. att den som är full av mordlust istället blir fylld av tro, hopp och kärlek. Det är ett trons löfte, i Jesu namn och närvaro.

Från <https://synoden.se/tankesmedja/> snart 60 bidrag:

Tre senaste:

56. En fast men öppen sanning.

<https://synoden.se/onewebmedia/En%20fast%20men%20o%CC%88ppen%20sanning%20.pdf>

55. Några begrepp för samtal mellan själar.

<https://synoden.se/onewebmedia/Na%CC%8Agra%20begrepp%20fo%CC%88r%20samtal%20mellan%20sja%CC%88lar.%20JN.pdf>

54. Universum och himmelen.

<https://synoden.se/onewebmedia/Universum%20och%20Himmelen.pdf>

Avdelning IV Man och kvinna.

Nr 30. Gud i moderskapet.

<https://synoden.se/onewebmedia/Gud%20i%20moderskapet.pdf>

“Gode Gud, jag ber, skydda kvinnan och den ojämförbart mäktiga, men också utsatta och sköra gåva moderskapet innebär och det ofattbara värde det bär för mäskligheten.

Nu talar jag inte om den materialiserade "mammaroll", som beräknas i kvoterade timmar och pengar, kalkylerad och beslutad av politikens mer eller mindre galna måttstock, i jämställdhetens namn. Inte heller lägger jag in olika värderingar, grundade i den ideologiska kampen, huruvida kvinnans frihet och utveckling avgörs genom valet att antingen arbeta genom att ta hand om sina egna barn hemma eller välja en spikrak yrkeskarriär som förvärvsarbetande. Nej, jag talar

om det moderskap varje kvinna skänkts av Herren själv. Den existentiella essensen av att bära liv av Gud...”

Ann Lång

Lokalt: Hälsning från västkusten.

I början av januari fick jag som kontaktperson möjlighet att via videosamtal möta andra kontaktpersoner och höra läget runt om i landet. Det var intressant. Från min horisont, boende i Ljungskile söder om Uddevalla och öster om Orust, så kunde jag ge en del ljusglimtar. Både vad gäller god förkunnelse och sakramentsförvaltning finns det i dessa trakter oftast tillgång till det om man har bil och kan tänka sig att åka en halvtimme eller timme. (Något som förr inte var alls ovanligt.) Då tror jag att man på de flesta platser i Bohuslän kan finna goda gudstjänster var söndag eller åtminstone regelbundet. Men jag har alltid svårt för frågan om det är goda präster i en viss församling eller om det är "riktiga" gudstjänster. Vi lägger in så olika i dessa laddade ord. För någon kan kravet på en god präst vara att han inte har låtit sig vigas eller blivit kyrkoherde med de "nya" (nu gamla) reglerna om samarbete med kvinnliga präster. För andra är kravet på genuin själavårdande förkunnelse mer avgörande än om brödet är glutenfritt eller inte. Vi har olika måttstockar och menar ofta olika även om vi använder samma ord. Det är dessutom väldigt lite som är svart eller vitt. Men oavsett så vill jag säga att vi har flera pastorat med flera goda präster och de är relativt väl utspridda.

Under pandemin är det vissa församlingar som haft anmälan till gudstjänsterna och där man aldrig helt stängt kyrkdörrarna. I Uddevalla finns även Mariakyrkan som tillhör Missionsprovinsen. (Tidigare hette den

Sommarhemskyrkan och var en del av Svenska kyrkan.) I sydvästra Dalsland har flera bohüslänningar ett hem i Stigens kyrka som är en icke-territoriell församling i Svenska kyrkans andliga tradition. Dessutom har vi fortfarande många goda pensionerade präster vilka tjänstgör ibland, samt som jag tror skulle kunna tjänstgöra mer om de fick frågan. Samtidigt får sägas att vissa präster sadlat om till andra yrken, vilket jag utgår från handlar om att det blir för svårarbetat i Svenska kyrkan. Det finns även ett mindre antal enskilda lekmän och vigda som konverterar till Romersk katolska kyrkan vilket för Svenska kyrkan blir en förlust, men när Herren leder de sina får vi välsigna de som går och be för de som blir kvar. Hur framtiden kommer te sig i våra bygder är höljt i dunkel. Men just nu kan vårt Kyrie över Svenska kyrkan i stort, tona över i ett Gloria över många goda församlingar och bibeltrogna överlättna diakoner och präster i Bohüslän.

Dessutom finns fortfarande lägergården Örtagården utanför Uddevalla, som fått betyda så mycket för så många. När vi talar om vår kyrka så behöver vi ropa ut vår nöd, men även tacka för de församlingar, diakoner och präster som bär så mycket. Vi får också ta med dem i vår enskilda "kyrkans förbön". En del av oss kanske först behöver bekänna vår underlåtenhet och att vi inte välsignat de som förföljer oss, att vi inte vänt andra kinden till. Kanske behöver vi även bekänna att vi inte frimodigt stått upp för vår bekännelse till Herren och hans Ord. Vi behöver vända missmod till mässmod.

Till sist vill jag lyfta fram TV16 som jag grundade för tio år sedan. Det är nu en etablerad internet-kanal där man varje söndag via dator eller smart telefon kan delta i live-gudstjänst och ta emot god förkunnelse. För att se programmen går man in på internet och skriver adressen www.TV16.org. Det är en kanal i evangelisk-luthersk tradition och där man kan vara trygg med det man ser. Om du får glädje av det så ge gärna en gåva till arbetet som sker helt ideellt. Det kan aldrig ersätta en mäsä på plats tillsammans med andra, men de som vill kan samlas en handfull i ett hem och tillsammans fira gudstjänst med hjälp av TV16.

I inledningen berättade jag om vårt videomöte med personer från olika delar av landet. Om intresse finns från Synodens medlemmar, kanske man kan samlas i små digitala smågrupper via videosamtal på söndagseftermiddagar med fyra personer i varje smågrupp. Då kan man mötas en halvtimme varannan söndagseftermiddag för gemenskap, bön och samtal kring söndagens text. Det ersätter inte den fysiska gemenskapen och en del känner sig främmande för tekniken, men för de som vill tror jag det kan vara mycket värdefullt. När vi nu går in i fastan kan vi även ta vara på Nordiska Lutherhjälpen och ge en riklig gåva. För den som vill veta mer, se www.nordiclutheraid.org. När mycket monteras ned, så behöver vi stötta det goda som byggs upp. Det finns ljuspunkter. Vi kan gå från missmod till mässmod. Jesus frågade ofta de han mötte om de ville bli friska. Idag frågar han oss om vi vill leva i missmod eller mässmod.

Carl-Henrik Karlsson, Ljungskile

Internationellt: Något kort om Estlands kyrka i historia och nutid. Först måste man kanske konstatera att historien är mångskiftande, då Estland i sin nuvarande form består av hertigdömet Estland, den norra och estnisktalande delen av Livland, Ösel samt Ingermanlands gamla huvudstad Narva.

Historien påverkar som bekant både nutid och framtid, så att de södra delarna av landet är mer lågkyrkliga och konservativa, med talar (klädseln för tyska pastorer) i allmänt bruk, gudstjänsten firas i huvudsak enligt Agendan från 1832 och bibeltroheten präglar fortfarande på många ställen församlingslivet.

Norra delen av landet är mer högkyrkligt i det yttre med mäss-kläder, högtidlig gudstjänstordning, men tyvärr också mer liberalt genom sina närmare kontakter med Finland och Sverige, då så kallade förnyelser brukar komma tripp, trapp, trull eller först till Sverige, sedan till Finland och så småningom kommer de också hit till Estland.

Utmaningarna är således de samma som i hela den s.k. väster-ländska kulturen vad gäller färdriktningen, men vid jämförelse med ett tåg skulle man kunna säga att vi åker i ett långsammare tempo och färdas i tredje klass.

Men som ärkebiskopen av Riga en gång så träffande sade efter en stormig diskussion, att det avgörande är inte vem som går före och vem som hamnar på efterkälken utan det avgörande är att målet och vägen är rätt.

Bristen på resurser som på ett sätt är både tröttande och be-gränsande kan också ses som en välsignad fattigdom, då det långsammare tempot gör vägen tillbaka till de friska källorna blir kortare när omvändelsens stund kommer.

För den nuvarande västerländska kulturen, eller kanske riktigare kulturlösheten har med säkerhet kommit till vägs ände och framtidsalternativen är svåra att tänka fler än tre: Jesus kommer snart tillbaka och de trogna får byta den här världen mot den himmelska härligheten, det blir en verklig kyrkoväckelse där Kyrkan får bygga upp det sönderfallande som hon en gång gjorde på resterna av det Romerska imperiet, eller den västerländska kulturen går under och kalifatet eller något annat tar över.

Gott är det dock att veta att allt är i Herrens händer och att det Han förväntar sig av oss inte är strålande resultat utan trohet i kallet, där det är Han och inte vi som åstadkommer växten. Så låt oss inte förtröttas att göra vad gott är medan nådatiden varar samtidigt som vi inte får glömma att uppmuntra varandra och inte låta någon ta glädjen ifrån oss, för oberoende av hur högt gudsförnekarna skriker och verkar, så är deras tid alltid kort i jämförelse med evigheten.

Verka, ty natten kommer! Dagen är alltid kort. Kallelsens mått skall fyllas, spill ingen timme bort. Verka ty natten kommer, dagsverkets provningstid, lönen för dagens möda: evig tjänst och frid.

Patrik Göransson

Hälsning från ordförande

Kära vänner, Som ni säkert redan har noterat flyttar vi fram stämman till sensommaren. Det nya datumet kommer med Sy Info 2 någon gång i maj liksom bl.a. verksamhetsberättelsen m.m. till medlemmar 20/21. Hör av dig om du vill veta tidigare. Tack för ett större tillskott gåvor. Tack för bidragen och det förtroende som gåvorna uttrycker.

Förutom tillfälle att allmänt dela kunskaper med kontaktpersoner i början på året hade jag konkret tillfälle att bl.a. möta Ulf Allenbäck, tidigare kyrkoherde i det smällkalla Bollnäs. Synodens vänner har unika perspektiv på kyrksverige. Det vore en förmån om fler ville skriva ned insikter som kunde publiceras, t.ex. här. Välkomna! Du som funderat på medlemskap – tveka inte. Varje medlem gör stor skillnad, åtminstone för rådets arbete!

Detta år blir förhoppningsvis ett unikt kyrkoår. Vi firade Advent i pandemi. Nu bereder vi oss åter för påsk i pandemi, fast denna gång med god tid att förbereda oss. Här i bibelbältet på södra sidan av småländska höglandet har vi fått fira gudstjänst hela tiden. Jag tror inte vi har ställt in en enda bön eller mässa, sådant gudstjänstfirande finns även i det kyrkligare Kronoberg. Det är inte omöjligt att värna mässan men vi måste vara försiktiga, framför allt inte ta gudstjänstfirandet för självklart. Det går att t.ex. lägga fram det konsektrade så att kommunikanten själv tar och man kan till nöds använda särkalkar. I grunden har kyrkans livsförutsättning alltid varit pandemisk, livet är vare sig tryggt eller ofarligt. Det vet alla kristna över hela världen. Alltför många kyrkoherdar binds av alltför mångas osäkerhet och ovana att se mässan i centrum.

Mot den normala utsattheten - som de allra flesta kristna lever med i världen - var vårt kära folkhem det stora undantaget som gav unik trygghet för nästan alla, även för församlingsliv. Många av oss är specialister på kyrklig besiktningsteknik men oavsett hur vi värderar statusen så är det ett under att många av Svenska kyrkans gudstjänstfirande församlingar ännu räknas in. Många församlings-präster liksom vissa biskopar gör hjälteinsatser. Ljusstaken flyttas uppenbart men ljuset tänds på nytt på inte så få ställen, inte sällan på platser som varit helt öde. Din bön och fråga om präst hem till dig är ett sådant livstecken! Se kontaktpersonsnätet på sista sidan.

I de två föregående Sy Info 3 och 4 2020 (se hemsidan) har vi fått publicera ett upprop kallat "Svenska kyrkan och långsiktig demokrati". Magdalena Jonsén inbjöd fler att vara med och fyra till blev vi. I Kyrkans Tidning nr 5 2021 blev det en insändare av det. Den som kan inloggningstekniken må kommentera direkt på Kyrkans Tidnings debattföra, där publicerad 5 februari. Förutom advokat Andreas Stenkar Karlgren som publicerades 6 november 2019 angående Rune Imbergs påkravning, skrev även Karl-Henrik Wallerstein 21 november samma år i samma anda. 23 januari i år fick Wallerstein svar. Skribenten skriver att han har svårt att förstå varför ämbetsfrågan fortfarande kan vara en konflikthärd när man samtidigt säger att det finns många fantastiska kvinnliga präster, bl.a. "**Men nu måste** ni äntligen sluta att påstå att kvinnorna inte skulle vara värdiga att predika Guds ord. Debatten förnedrar kyrkan och i dag finns det så många mycket viktigare frågor där kyrkan i stället borde engagera sig."

Det är uppenbart angeläget att enträget påminna om att saken gäller

kyrkfolks hemortsrätt i sin egen kyrka! Även om skribenten erkänner sig vara oinsatt har de senare årens jubileer medvetet drivit samma historieförvridning. Det är oacceptabelt (men pinsamt förklarligt) att det kyrkfolk som tidigt såg vartåt det lutade, och varnade för det, nu inte ska ha någon offentlig försvarare i biskops-kollegiet. Det syns tyvärr få tecken på att ÄB och kyrkostyrelsen skulle vilja eller förmå att svara bättre än insändaren 23 januari 2020. Däremot finns det en alltmer insiktsfull offentlighet som ser längre, också bland Liberaler. Anna Gullberg berörde i Liberal debatt 6/2019 ämnet Rune Imbergs avkragning i värderandet av S:t Paulis gudstjänstlivs. (Tidskriften kan lånas på våra bibliotek.)

Frågan om ämbetet är inte något förargligt problem utan livsviktig för varje präst att vara kunnig i. Det handlar dels om självförståelse men framförallt frågan om ämbetets betydelse för hur evangeliet når människor idag och hur kristna hör ihop. Det är en svaghet men kanske ofrånkomligt att så mycket av litteraturen i ämnet på svenska präglas av konflikten. Vi får vara tacksamma att åtminstone Kyrkans Tidning gjorde en insändare av synpunkten!

I januarimötet kontaktpersoner emellan berättade Göran Hallberg hur han mötte grannar i byn i den öppna kyrkan. De läste söndagens evangelium och bad tillsammans. Hemma har han ställt iordning ett kapell på området. När väder och kyrkoherde tillåter kan han fira mässa där eller i sitt eget hus. Behövande i omgivningen sluter upp. Vi behöver uppmuntra varandra bort från missmod till mässmod!

Glöm inte fastgåvan. Förutom Carl-Henrik tips om Nordiska Lutherhjälpen har det även hörts ett nödrop från Mbane församling, swazihjalpen.se. Tack för ditt stöd!
Mvh Jonas Nilsson.

Oroliga tider och existensiella frågor.

Mänsklighetens historia är kantad av en rad katastrofer, krig och farsoter. Under dessa situationer har det alltid uppstått frågor av existentiell natur. Nuvarande pandemi utgör inget undantag. Från myndigheter och sociala instanser har, redan i ett inledande skede av pandemin, varnats för ökad psykisk ohälsa och konsekvenser av isolering. Varningar för ökad psykisk ohälsa avser inte enbart den yngre generationen utan omfattar även de äldre. Det kan idag konstateras att varningarna inte var obefogade. Det fulla utfallet kommer inte att kunna noteras förrän pandemin förhoppningsvis är över. Det vi redan vet är att isolering och oro behöver mötas med omtanke, hopp och mening med tillvaron och att redan svaga grupper är än mer utsatta. Här kan och bör kyrkan finnas med, vilket är en självklarhet.

Som ordförande för Psykiatrinämnden i Region Halland är jag involverad i vårdens pågående arbete för att möta upp inför de utmaningar av psykisk ohälsa som vi står inför. Årsstämman i augusti inleds med ett samtal om dessa frågor, med erfarenheter från olika delar av landet.

Lars Gustafsson

Lär känna engelska vänstift och församlingar!

Svenska kyrkan står i kommunion också med Anglikanska kyrkan.

Två församlingar i Leeds stift (Norra England - vänstift till Skara stift) som valt sin visitator (Engelska biskopsmötet satte 2014 vägledande ram om fem vägledande riktmärken:

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf):

* **Cookridge, Holy Trinity**, Green Lane, Cookridge, Leeds,
<https://holytrinitycookridge.weebly.com/home.html>

* **Harrogate, St Wilfrid**, Duchy Road, Harrogate, North Yorkshire,
<http://www.stwilfrid.org>

Extra: Lina Sandell i Stockholm, del I Ib (III).

(Föregående i SyInfo 2/2019, 1/2020 – finns på hemsidan)

Lina och Oscar Sandell hade mycket med hovet att göra. I Linas fall handlade det framför allt om vänskapen med prinsessan Eugenie. Av breven som Lina fick från prinsessan, vilka finns bevarade på UB i Lund, framgår det att prinsessan såg sig som Linas ”ringa medarbeterska”. Prinsessan hade en syförening som samlades i slottet och Lina deltog regelbundet i den. Prinsessan var mycket engagerad i välgörande verksamhet, skapade Eugeniahemmet i Stockholm och drev barnhemmet Fridhem på Gotland. Hon var också utövande konstnär, hon skulpterade, målade tavlor och skrev musik. Enligt ett brev till Lina inför en försäljning i Betlehemskyrkan skänkte prinsessan notblad, 10 egna kompositioner arrangerade av den 12-årige Vilhelm Stenhammar.

Prinsessan Eugenie engagerade sig också för Fjellstedtska skolan i Uppsala. Lina skriver till Augusta: *Wi skola nu rusta med bazaren för Fjellstedtska skolan och det tar ej så liten tid. Ännu har jag ej fått mycket saker, men hoppas få. I går voro alla deltagarinnorna inbjudna till Prinsessan på kaffe för att rådgöra om åtskilligt. Hon har ock, som du sett, undertecknat inbjudningen. Roligt att hon nu är så rask. Hon rör sig med ledighet och är dagligen ute och åker eller går. Hon är mycket varm och älsklig, intresserad för allt, som rör Guds rike. Jag har nyligen varit hos henne en afton förut då hon satt alldeles ensam, och det var en riktigt kär stund. Och efter försäljningen skrev hon till Augusta: Den stora bazaren för Fjellstedtska skolan är nu öfver - den gick till 5,000 kr - hvartill sedan kommer ett lotteri å 1000 - Prinsessan bjöd dagen efter alla som haft med försäljningen att göra hem till sig på choklad på f. m. då Kerfstedt (Fjellstedtska skolans ledare i decennier) höll en utmärkt bibelstund. Hanna och Maria fingo också vara med och det var roligt för dem att få se Prinsessan och hennes vackra hem. Dagen derpå voro Oscar och jag bjudna till henne på middag, jemte några andra. Då höll Fjellstedt bibelstund och vacker sång utfördes efteråt. I afton skall jag ock gå till ”Sessan” för att hjälpa henne ordna några sånger hon vill ha ut till jul. Jag måste därför sluta, ty tiden är inne.*

Under riksdagssejourerna var det ansträngande för Lina. Oscar satt ett antal år i Riksdagen, både i Första och Andra kammaren. Flera ledamöter brukade besöka dem, några bodde till och med över hos dem. Lina berättar i ett brev om när Oscar skulle lägga fram sin första riksdagsmotion: *Oscar har börjat sitt riksdagsarbete och är, som man kunde vänta, road deraf. Han har dessa sista dagar hållit på att fila på sin motion och många riksdagsgubbar ha varit här i samma syfte. O, må Herren gifva välsignelse, ty derpå beror dock allt. Må Han gifva de rätta orden och hålla alla de öfverflödiga tillbaka! Sigfrid Wieselgren är här ofta, äfven många andra riksdagsmän, så att jag hvarje afton måste vara beredd att ”taga emot”, och detta är bra tröttsamt, helst då man ej är riktigt frisk, och dertill har*

fullt af arbete. Men jag vill ej klaga, jag har ju så mycket, mycket att bara tacka för! I går kom Landshöfding Wennerberg upp och satt här ensam med oss hela qvällen, ända till kl 11. Han var så särdeles glad och meddelsam.

(fortsättning följer)

Gösta Imberg

Uttalande: Svenska kyrkan 20 år under KO 2000.

Svenska kyrkans Fria Synod, Synodstämman 2020, 27 september.

När Kyrkoordningen 2000 tog slutlig form skedde det på en sådan sekulär lagstiftnings grund där begreppet samvete inte har någon plats, en s.k. rättspositivistisk grund. Sverige har en sådan regeringsform sedan 1974 - en rättsgrund jämförbar med den sovjetiska - utan antydning till naturrättsliga inslag. Den s.k. naturrätten utesluter inte en högre rättsordning. Idag präglas svensk rätt mer och mer av EU rätten med naturrättslig tradition, bl.a. är FN:s barnkonvention antagen.

Kyrkomötet formades av kyrkomötesbeslutet 1982, ett högsta beslutande organ efter modell av riksdagen. Förslaget om skiljande mellan stat och kyrka 1979 hade avvisats. Svenska kyrkans Fria Synod kom till som en reaktion på 1982 års kyrkomötesbeslut. Riksdagen beslöt om Lagen för Svenska kyrkan 1998, SFS nr: 1998:1591.

Svenska kyrkans Fria Synod vill 20 år efter att kyrkoordningen antogs föra fram att en kyrkoordning inom ramen för en rättspositivistiskt samvetslös lagstiftning är ohållbar och destruktiv för kyrkans inre liv. Kyrkans lära kan inte överprövas av en majoritet.

Svenska kyrkans Fria Synod tillåter sig vädja till kyrkomötet att låta sig reformeras snarast och underordna sig kyrkans ämbete.

Dag som ovan, Mötessekreteraren.

Välkommen att stämma in i denna vädjan med en gåva, plusgiro 78 05 51 – 8, eller i en kortare eller längre tids medlemskap.

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

Hjälp att hitta vettig präst för liten mässa i närområdet, bikt m.m., medlemmar på rimligt avstånd - kontakta någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 070 969 28 87

Malmö: sr Gerd Svensson 070 874 39

Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22

Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19

Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22

Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson 073 773 89 74

Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)

Södertörn: Stellan Bengtsson 070 648 52 08

Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68

Kåre Strindberg 070 670 59 68

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01

Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87

Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84

Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16

Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Förbönsparmen uppdateras av prästen Göran Hallberg.

Hör av dig om förbön för dig, din eller er församling, bibelstudie-
/gudstjänst-gemenskap, 0151 303 04 (tidiga mornar).

Adressändring: Kassör Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla.

(Synodrådet 2019 beslöt att efter tre år utan medlemskap/gåva eller annat meddelande, tidigast januari 2023, tas adressen bort ur registret.)

Syftesparagrafen som bön:

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2020-2021 (20200927).

Ordf. Jonas Nilsson (2021), Hjälmseryd, Ängshuset, 576 94 Stockaryd, 072 931 83 42, nilsson.bja@gmail.com, v.ordf. Lars Gustafsson (2021)

Träslövsläge. Ordinarie: Göran Hallberg (2023) Vingåker, John G Ogenholt (2023) Katrineholm, Boris Pahlm (fyllnadsvald till 2022) Stockaryd, Marie Persson (2021) Styrso, Gunvor Vennberg (2021) Marstrand/Vännäs.

Suppleanter: Gunnar Persson (2023) Göteborg, Kerstin Sidenvall Karlgren (2021) Kävlinge, Oscar Wessman (2023) Skara som även är

Synodens Tankesmedjas tf debattredaktör och ansvarig utgivare, 072 251 27 04, synodenstankesmedja@synoden.se